

เส้นขน ระหว่าง L’ORÉAL กับ GILLETTE

L’ORÉAL THROUGH GILLETTE · 21

เส้นขนเป็นรายละเอียดที่ผู้คนแกล้งทำเป็นเข้าใจ

พวกเขาเรียกมันว่าสุขอนามัย สุนทรียะ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม พิธีกรรม

ในความเป็นจริง มันเป็นเพียงพรมแดน — ระหว่างสิ่งที่คุณเผยและสิ่งที่คุณซ่อน

บางคนฝากมันไว้กับช่างตัดผม บางคนฝากไว้กับช่างเสริมสวย บางคนฝากไว้กับเครื่องจักรสมัยใหม่ที่สัญญาว่าจะให้ความเป็นอิสระและความสมบูรณ์แบบ แต่เส้นขนก็ยังอยู่ตรงนั้น ดื้อรั้น เป็นเครื่องเตือนใจทางชีววิทยา: คุณเป็นสัตว์ก่อนที่จะเป็นสิ่งมีชีวิตทางสังคม

และถึงอย่างนั้น มันก็ไม่ใช่ศัตรู มันเป็นเพื่อนที่ทำให้อึดอัด เพื่อนร่วมทางที่เตือนคุณว่าคุณมาจากไหน มันกระจายตัวไปแทบทุกซอกทุกมุม มีสีที่แผนที่พันธุกรรมกำหนดให้ และมีเรื่องราวที่คุณลบไม่ได้ แม้แต่คนที่เป็นโรคผมร่วงก็ไม่ได้ปราศจากมัน — พวกเขาเพียงสูญเสียมันไปชั่วระยะเวลาหนึ่งที่ไม่มีใครกำหนดได้

แต่ถ้าจะเข้าใจเส้นขน คุณต้องย้อนกลับไปที่ต้นกำเนิด — ที่ที่คุณย้อนกลับไปเสมอ: มนุษย์ยุคดึกดำบรรพ์

ผมจินตนาการมันแบบนี้ ในฉากนัวร์ยุคก่อนประวัติศาสตร์ ร่างสองร่างหลังกำแพงหญ้ากำลังพูดคุยกัน คนที่สามมาถึงและบอกไม่ได้ว่าใครเป็นผู้ชายและใครเป็นผู้หญิง ใบหน้าไม่พอ ใบหน้าหลอกลวง

ผู้หญิงจึงตัดสินใจเปลี่ยนชะตากรรมของอัตลักษณ์ของเธอ

เธอไปที่แม่น้ำ มองตัวเองในน้ำ และเห็นหนวดเครา

เธอไม่ชอบมัน มันไม่ได้เป็นตัวแทนของเธอ มันไม่ได้ทำให้เธอแตกต่าง

เธอหาหินคม ๆ ก้อนหนึ่งและเริ่มกำจัดเส้นขน ทีละเส้น

เธอค้นพบว่ามันงอกกลับมาช้า — และนั่นให้ความได้เปรียบแก่เธอ: เธอไม่ต้องทำพิธีกรรมนี้ซ้ำทุกวัน และเธอยังค้นพบสิ่งที่ทรงพลังยิ่งกว่า: ผู้ชายมองเธอต่างออก

ไป

ความแตกต่างกลายเป็นแรงดึงดูด

ความแตกต่างกลายเป็นภาษา

จากจุดนั้น วัฒนธรรมทั้งหมดของเส้นขนก็ถือกำเนิดขึ้น: แรกเป็นเชิงสัญลักษณ์ แล้วเป็นเชิงสังคม แล้วเป็นเรื่องสุขอนามัย แล้วเป็นวิทยาศาสตร์ แล้วเป็นอุดมการณ์

ไปจนถึงความสุดโต่งสมัยใหม่: คนที่บอกว่าเส้นขนปกป้องคุณจากแบคทีเรียและต้องเก็บไว้ คนที่บอกว่าต้องกำจัดมันเพื่อจะได้รับการยอมรับ คนที่บอกว่าต้องจัดแต่งมันเพื่อจะเป็นที่ปรารถนา

ความจริงนั้นง่ายกว่า: เส้นขนเกิดขึ้น เติบโต โค้งงอ... และ ณ จุดที่มันโค้ง มันก็ตาย

แต่รากยังคงมีชีวิต ดื้อรั้น เหมือนความคิดบางอย่างที่คุณลบออกไม่ได้แม้จะใช้ความตั้งใจ

แล้วก็มีกฎข้อสุดท้าย ข้อที่มีเพียงนักเล่าเรื่องเท่านั้นที่รู้:

อย่าปล่อยให้รากกลายเป็นรก

ต่างกันนิดเดียว — แค่สระตัวเดียว

แต่มันเปลี่ยนทุกอย่าง

Ferdinando